ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LEGER

της 11ης Ιανουαρίου 2000 *

1. Με την παρούσα προσφυγή, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας [1] (στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη πρέπει να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την οδηγία αυτή το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 1996. Σύμφωνα με το ίδιο άρθρο, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να ενημερώσουν σχετικά αμέσως την Επιτροπή για τις εκδοθείσες διατάξεις.

3. Η Επιτροπή, επειδή δεν έλαβε καμία κοινοποίηση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη, κίνησε την προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ).

4. Με έγγραφο της 16ης Ιανουαρίου 1997, η Επιτροπή όχλησε την Ελληνική Δημοκρατία να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

5. Επειδή η Ελληνική Κυβέρνηση δεν απάντησε στην επιστολή αυτή, η Επιτροπή της απηύθυνε, στις 2 Οκτωβρίου 1997, αιτιολο-

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

1 — Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 365, σ. 10).

γημένη γνώμη καλώντας τη να συμμορφωθεί προς την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών.

6. Με έγγραφο της 22ας Ιουνίου 1998, η Ελληνική Κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή σχέδιο νόμου για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη.

7. Η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή στις 13 Απριλίου 1999.

8. Η Ελληνική Δημοκρατία, μολονότι ζητεί την απόρριψη της προσφυγής, δεν αμφισβητεί την αιτίαση που της προσάπτεται. Πράγματι, στο υπόμνημα αντικρούσεως, η Ελληνική Δημοκρατία παρατηρεί ότι το μέτρο μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη θα υπογραφεί αμελλητί από τους συναρμοδίους υπουργούς πριν κατατεθεί για ψήφιση στη Βουλή.

9. Συνεπώς, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου [2], σας ζητώ να δεχθείτε την προσφυγή της Επιτροπής.

10. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

2 — Βλ., παραδείγματος χάρη, αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 1998, C-283/97, Επιτροπή κατά Βελγίου (Συλλογή 1998, σ. I-6081), και C-386/97, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Συλλογή 1998, σ. I-6127).

Πρόταση

11. Βάσει των προεκτεθεισών σκέψεων, σας προτείνω να αποφανθείτε ως εξής:

«1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θέσει σε ισχύ εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

2) Η Ελληνική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.»